

21. E máa sáré ije lo síbi àforíji láti òdò Olúwaa yín àti ogbà-idèra tí fifẹ̀ rẹ̀ dàbí sánmò àti ilẹ̀, (Allaahu) pa á lésè sílẹ̀ de àwọn tí wọn gba Allaahu àti àwọn òjísẹ̀ Rẹ̀ gbọ̀. Iyẹn jẹ ọláa Allaahu, Ó máa n fún ẹni tí Ó bá fẹ̀, àti pé Allaahu ni Ọlólá tí ó tóbi jùlọ.

22. Ìṣẹ̀lẹ̀ buburú kan kò ní ṣẹ̀lẹ̀ lórí ilẹ̀ tàbí láraa yín àyàfi kí ó tí wà ní (àkọ́lẹ̀) nínú un ìwé kan (lòdòdò Allaahu) siwájúu kí A tó mú u ṣẹ̀lẹ̀. Dájúdájú iyẹn rọrùn púpọ̀ fún Allaahu (láti ẹ).

23. Nítorí kí ẹ má ẹ banújẹ lórí nnkan tí ó ti bó fún yín, àti kí ẹ má ẹ yọ àyòjù nítorí nnkan tí Ó fún yín, àti pé Allaahu kò nífẹ̀ sí gbogbo onífáàrí tí i máa fọnnu.

24. Àwọn tí í máa ẹ ahun tí wọn tún n kó àwọn ènìyàn ní ahun ẹ́ṣe, ẹni tí ó bá sì pẹ̀yìndà, dájúdájú Allaahu ni Olùtótán (Ọlórò), Ẹni tí ọpẹ̀ tọ̀ sí jùlọ.

25. Àwá ti rán àwọn òjísẹ̀ Wa pèlúu àwọn àlàyé, Àwá sì sọ Ìwé-Mímọ̀ àti òṣùwọn kalẹ̀ fún wọn, nítorí kí àwọn ènìyàn lè máa dúró lórí ẹ́ṣe déédéé. Àwá sì ẹ irin ní nnkan ijagun tí ó ní agbára púpọ̀, ó sì tún jẹ ànfààni fún àwọn ènìyàn, àti kí Allaahu lè báa mọ ẹni tí yòò rán Ọ̀un àti àwọn òjísẹ̀ Rẹ̀ lówọ̀ ní ikòkò. Dájúdájú Allaahu ni Alágbára, Abiyi jùlọ.

26. Àti pé Àwá ti rán Nuuhu àti Ibraahiimu nísẹ̀, A sì ẹ nínú un àrómódómọ̀ àwọn méjéèjì ní àwọn Ànnàbí tí A fún ní Ìwé-Mímọ̀. Nínú un wọn tẹ̀lẹ̀ itọ̀sọ̀nà, bèẹ̀ sì ni púpọ̀ nínú un wọn jẹ oníwàkiwà.

سَابِقُونَ إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكَمَّ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ
ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۚ ذَٰلِكُمْ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن
يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٥٧﴾ مَا أَصَابَ
مِن مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنفُسِكُمْ إِلَّا فِي
كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَن نَّبْرَأَهَا ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ
يَسِيرٌ ﴿٥٨﴾ لِّكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا
تَفْرَحُوا بِمَا ءَاتَاكُمْ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ
فَخُورٍ ﴿٥٩﴾ الَّذِينَ يَخْلُوتُ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ
بِالْبُخْلِ ۗ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ
﴿٦٠﴾ لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ
الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ ۗ
وَأَنزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ
وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَنصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ ۚ إِنَّ اللَّهَ
قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ
وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ ۖ فَمِنْهُمْ
مُّهْتَدٍ ۖ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٦٢﴾